



ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

ва сега три пжти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сжбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

ва въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

ва 1 редъ въ стълбецъ отъ 1/2 страници 40 стот. а ва такъвъ въ 1/3 с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраца до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, Сжбота 12 юний 1882.

БРОЙ 62.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ Срѣда на 9-й того Негово Височество прие въ ауденция Негово Блаженство, Българский Екзархъ, Иосифъ I.

Управляющий Военното Министерство, Негово Превъсходительство Генералъ Майоръ Лѣсовой представи се на докладъ при Господаря.

На сжщия денъ имаха честъта да бжджтъ приети въ ауденция отъ Негово Височество Управляющий Русското Дипломатическо Агенство, и Германский и Сръбский Дипломатически Агенти.

Предсѣдательтъ на Държавний Свѣтъ, Г. Т. Икономовъ има тоже ауденция.

Вечеръта Негово Височество благоволи да вечера наедно съ Гражданската и Военната Си свита.

На 10-ий Юний Г. Г. Министритѣ на Вътрѣшнитѣ Работи, на Финанситѣ, на Народното Просвѣщение и на Външнитѣ Работи както и Генералъ Майоръ Лѣсовой имаха ауденция за докладъ при Негово Височество.

Господаря благоволи да посѣти Негово Блаженство Екзархътъ въ домътъ на Митрополията.

Въ Петъкъ на 11-й того имаха честъта да бжджтъ приети на ауденция отъ Негово Височество, Г. Г. Управляющитѣ на Французското, Английското, Италианското и на Гръцкото Дипломатически агентства.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 398.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 9 юний подъ No. 13181 и съгласно съ мнѣнието на Държавния Свѣтъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да утвърдимъ слѣдующий законопроектъ за преобразуванieto десятъка въ даждие отъ пари.

§ 1. Десятъка въ натура за настоящата 1882 година се унищожава. Той се замѣнява съ даждие въ пари.

§ 2. Суммата, която ще плати всѣко село намѣсто десятъка, ще се опредѣли по срѣдното число отъ стойността на десятъка прѣвъ послѣднитѣ три години (1879, 1880 и 1881 година).

§ 3. За опредѣление това срѣдне число за всяко село ще се вземжтъ прѣдъ очи:

а) цѣлото количество на десятъка прѣвъ 1879 година.

б) стойността на събрания въ натура десятъкъ за 1880—1881 година, оцѣнена въ пари за всѣко село, на основание добититѣ на търговетѣ въ околията цѣни;

в) суммитѣ, които сж се платили за десятъкъ въ пари прѣвъ горнитѣ два периода отъ селата, които сж плащали само въ пари;

г) суммитѣ, които всѣко село е платило въ пари за градинитѣ и сѣната си прѣвъ послѣднитѣ три години.

Забѣлѣжка. Данъка върху лозята не влиза въ този расчетъ. Той се събира отдѣлно, съгласно съ закона отъ 23-ий май 1880 година.

§ 4. Суммата, която трѣбва да плати всѣко село за десятъкъ, се опредѣля въ окръжията въ съединено засѣдание на окръжний свѣтъ, окръжний управителъ и финансовий секретаръ.

§ 5. Щомъ тая сумма се опредѣли, дългътъ на всѣко село се съобщава на всѣка община отдѣлно, заедно съ цифритѣ на десятъка прѣвъ тритѣ послѣдни години и общината се призовава да размисли върху него и си направи забѣлѣжкитѣ въ разстояние на 10 дни отъ получаванъето на съобщението. Въ края на тоя срокъ общината съобщава писмено своитѣ забѣлѣжки (ако направи такъвизи) на окръжний свѣтъ.

§ 6. При разгледанието на суммата, която селото трѣбва да плати за десятъкъ, освѣнъ общинското управление, участвувать и шестима отъ подобритѣ и почетнитѣ жители земледѣлци, трима по посочване на общинското управление и трима по посочване на земледѣлцитѣ даноплатци.

§ 7. Полученитѣ отъ общинитѣ бѣлѣжки окръжний свѣтъ, въ присѣтствието на окръжний управителъ и финансовий секретаръ, разгледва и рѣшава съ постановление и, съгласно съ тѣзи рѣшения, съставя обща вѣдомость за количеството на десятъка по селата въ цѣлото окръжие, която въ продължение на 20 дни отъ помѣнжтий по горѣ десятодневенъ срокъ се представя, заедно съ бѣлѣжкитѣ на общинитѣ и съ преписъ отъ постановленията на засѣданieto за утвърждение въ Министерството на Финанситѣ.

§ 8. Ако общинското управление въ разстояние на 10 дни не представи въ окръжний свѣтъ никакви забѣлѣжки, това ще се счита като съгласие върху суммата, която селото трѣбва да плати.

Тая сумма се счита вече окончателно опредѣлена безъ всѣкакви други формалности, освѣнъ утвърдяванъето отъ Министерството на Финанситѣ.

§ 9. Така наложената на всѣко село сумма се распредѣля върху жителитѣ земледѣлци отъ самото общинско управление съвмѣстно съ шеститѣ лица, които се помѣнжувать въ § 6.

При распредѣлението взема се въ внимание количеството и видътъ както на сѣидбитѣ, тѣй и на произведенията на всѣки земледѣлецъ прѣвъ текущата година.

§ 10. Дълга на всѣки житеь се записва въ особена поименна вѣдомость, формата на която се дава отъ Министерството на Финанситѣ и която се съставя въ самата община.

Забѣлѣжка. Вѣдомостьта се съставлява отъ селский писарь по указанията на общинското управление съвмѣстно съ помѣнжтитѣ въ § 6 лица.

Тя съдържа въ особенни членове, но подъ No. по редъ:

а) името, прѣзимето и мѣстожителството на даноплатцитѣ.

б) дължимата отъ всеки даноплатецъ сума, както е тя определена отъ общинското управление.

§ 11. Вѣдомостъта, слѣдъ пълното си съставяне, остава откритъ за всеки даноплатецъ въ продължение на 15 дни, презъ което време всеки може да направи своитѣ забѣлѣжки предъ общинското управление. Ако отъ тѣзи забѣлѣжки излизатъ нѣкакви измѣнения въ расхвърлянето, тѣзи измѣнения се забѣлѣжаватъ въ предвиденитѣ за това графи на вѣдомостъта **намалено, увеличено.**

Забѣлѣжка. Ако между общинското управление, съставено съгласно § 6 и между одного или нѣколко отъ даноплатцитѣ не е могло да се достигне на мѣстото до едно съглашение, тогава въпроса се подлага на разрѣшение въ окръжний съвѣтъ, който съвмѣстно съ окръжний управителъ и финансовий секретарь немедленно дава край на разногласието съ едно справедливо рѣшение.

§ 12. Всеки земледѣлецъ плаща принадлежащата нему сума за десятъкъ въ онова село, въ землището на което се намира нивата, ливадата или градината му.

§ 13. Поименната вѣдомостъ се испраща отъ общинското управление до окръжний съвѣтъ въ два екземпляра, подписани и подпечатани отъ общинското управление, отъ които, слѣдъ провѣряване, единия се подписва отъ окръжний съвѣтъ, окръжний управителъ и финансовий секретарь и се праща назадъ въ общината за ръководство по събирането на данъка, а другий се задържа въ съвѣта за всякакви справки по въпроса за десятъка.

§ 14. Пълното и окончателно съставяне на вѣдомоститѣ и утвърдението имъ трѣбва да се свършатъ найкъсно до края на августъ.

§ 15. Дължимитѣ за десятъка пари прѣзъ настоящата година ще поченѣтъ да се събиратъ отъ 1-й идущий септемврий.

Плащанията ще ставатъ по третина презъ всеки два мѣсеца, тѣй щото исплащанieto на цѣлий десятъкъ да се свърши въ края на февруарий 1883 година.

Забѣлѣжка. Даноплатцитѣ сж свободни да си платятъ дълга и на веднѣжъ и на по-много и по дребни части, но всекога не покъсно отъ определенитѣ отъ закона срокове.

§ 16. Съ неисправнитѣ даноплатци правителството постъпва по установления за неплащане на другитѣ държавни даждия редъ.

§ 17. Въ случай, когато буря, огънь, градъ или наводнения на цѣло или отчасти онищожатъ сѣдбитѣ на земледѣлцитѣ, тѣзи послѣднитѣ иматъ право да искатъ намаление на даждието си за десятъка съразмѣрно съ претърпенитѣ отъ тѣхъ загуби.

§ 18. Заявления отъ таквози естество се подаватъ на окръжний управителъ, а се рѣшаватъ въ окръжний съвѣтъ въ присѣтствието на финансовий секретарь и на кмета отъ общината.

§ 19. Размѣра на намаляването се определя всекога отъ окръжний съвѣтъ възъ основание на акта за нещастieto и за количеството на загубитѣ отъ туй нещастие, съставенъ отъ самата община, още въ важни случаи, и на акта на дознанието, което става на мѣстото отъ финансовий секретарь или неговий помощникъ, отъ единъ членъ на окръжний съвѣтъ и отъ двама незаинтересувани въ дѣлото земледѣлци-експерти.

§ 20. Намалението се рѣшава съ нарочито мотивирано постановление, но се внася въ вѣдомоститѣ само слѣдъ утвърждение отъ Министра на Финанситѣ, на усмотрѣнието на когото се подноси отъ окръжний управителъ.

§ 21. Ако повредитѣ сж отъ естество да се поправятъ или смалятъ съ истечение на нѣколко време, провѣрката за загубитѣ трѣбва да става въ таквози време, когато тѣзи загуби ще могатъ точно да се определятъ.

§ 22. Окръжний съвѣтъ определя само общата цифра на намаляването, което трѣбва да се направи на селото. Распределението на тая цифра между пострадашитѣ даноплатци става по показанный по горѣ въ § 9 начинъ.

§ 23. Събирането и внасянето на даждието за десятъка въ държавнитѣ ковчежничества става по установенный за другитѣ даждия редъ.

§ 24. Ако другъ законъ не замѣсти настоящия, то въ 1883 и слѣдующитѣ години събирането на даждието за десятъка ще става пакъ по горѣизложенитѣ правила съ туй малко измѣнение, че плащанията ще ставатъ по тре-

тини, но ще почеватъ не отъ 1-й септемврий, а отъ 1-й юлия и ще се свършватъ въ края на декемврий и

§ 25. Настоящий законъ има да се внесе въ Народното Събрание на най-ближната му сессия.

Наштътъ Министръ на Финанситѣ се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 9 юний 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Георгъ К. Желѣзковичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 13181.

Господарю!

Понеже всичкитѣ опити, направени до сега за улучшение данъкътъ десятъкъ, недостигнаха желаемий резултатъ и тѣй като кореня на злото, проистекающе отъ десятъкътъ, трѣбва да се търси въ неудовлетворителниятъ начинъ за събирьето на поменжтото даждие, за това правителството е длъжно да премахне часъ по скоро съществуещата система за събирането десятъкътъ въ натура и да я замѣни съ друга, основана на по здрави и рационални начала. Единъ повърхностенъ погледъ върху послѣдствията, които земледѣлческото население тегли отъ умразната турска система на ашара, ще покаже до колко е необходимо да се преобразува това даждие съгласно съ дѣйствителната нужда и интереситѣ на населението. Главнитѣ недостатъци на десятъкътъ, събиранъ въ натура се заключаватъ въ слѣдующето: земледѣлцитѣ не сж свободни да вдигатъ хранитѣ си отъ полето, до като не дойде да ги пише и провѣри правителствениитѣ контролеръ, но до като усиѣе контролерътъ да направи потрѣбната провѣрка, минаватъ се недѣли и мѣсеци; селенетѣ, освѣнъ дѣто губятъ напразно скъпоцѣнното си работно врѣме въ ожидание на контролерътъ, рискуватъ още да се лишатъ и отъ всичкийтъ си годишенъ трудъ, тѣй като распръснатитѣ по къра храни сж изложени на разни повреди, като напримѣръ тѣхъ твърдѣ често ги вали дѣждъ, който като ги измокри до дѣно, ги направи да изгниятъ съвършено и да станатъ негодни за нищо. Подиръ превозванието и овършаванието хлѣбнитѣ произведения, населението е длъжно да носи правителствениитѣ десятъкъ на далечни скели и да го предава на търговци, като напуца полскитѣ си занятия и остава нивитѣ си незаорани и непосѣти. Всякому е познато вече какви страдания и мъки принася селянина, кога дойде редъ да превозва десяточнитѣ си храни: той съсипва и уморява добитъкътъ си, главната негова работна сила, а като се вземе прѣдъ видъ кирията и надницитѣ, които се губятъ въ тоя случай, ще излѣзе, че превозването струва по скъпо отъ стойността на самый десятъкъ, съ други думи това значи, че селянина плаща двоенъ данъкъ. Освѣнъ това при сегашната десяточна система земледѣлеца е длъженъ да отдѣля и да дава за въ полза на хазната десетата частъ отъ всякой видъ на събранитѣ отъ него хлѣбни произведения, сирѣчь трѣбва да даде за десятъкъ толкова вида храни, колкото е посѣялъ; между тѣмъ при съществуването на другъ данъкъ определенъ въ пари, вмѣсто десятъкъ, подобно обременително задължение става излишно и на даноплатеца се предоставява право да продаде отъ продуктитѣ си оня, който му изнася, било храна, било жива стока, било вълна, за да плати дълга си къмъ хазната.

Плащането десятъкътъ въ натура, като е противъ интереситѣ на населението, не е въ полза и за правителството. Първо и първо събирането на тоя налогъ въ натура поглъща много разноски, които отиватъ за обдържане на многочисленни агенти, контролирующи исписването земнитѣ произведения. До сега правителството бѣше длъжно да предвижда въ бюджета всяка година по 400000 лева за заплаца на контролери и почти въ два пѣти

повече отъ тая сума за расходи по превозването десеткътъ всичко около 1200000 лева, цифра твърдъ значителна и съставляюща 12% отъ цѣлата данъчна сума на десеткътъ, като предположимъ послѣдната равна на 10000000 лева. Второ, до като съществува сегашната десеточна система, правителството нѣма да има равенъ и опредѣленъ бюджетъ, а винаги ще е принудено да води идеални сметки и да се основава на такива приходи, които въ края на годината могатъ да се оправдаятъ, но могатъ и да се неоправдаятъ, понеже това зависи изключително и на пълно отъ една проста случайностъ, сирѣчь отъ плодородието или неплодородието. И трето, какъвто строгъ и бдителенъ надзоръ да употребява правителството, все пакъ то не ще да бѣде въ състояние да предупреди злоупотрѣбленията, неизбежни при съществуването на досегашний редъ за събирането десеткътъ, който дава поводъ за съблазни и всякакви други несправедливости. Вслѣдствие това населението се развращава и, като навиква да глѣда на контролеритѣ като на похитители на неговий имотъ, всячески се старае да крие произведенията си отъ описване. И тѣй отъ всичкото до тука казано се заключава, че десеткътъ като даждие, което е отживѣло своя вѣкъ, трѣба непрѣменно да се замѣсти съ другъ налогъ, опредѣленъ въ пари. Нѣма съмнѣние, че единственний данъкъ, който трѣба да замѣни десетъка, е поземелний данъкъ, но тоя послѣдний може да се введе и приложи въ дѣйствието въ княжеството само подиръ единъ продължителенъ периодъ врѣме, сирѣчь подиръ като се направи кадастръ на земитѣ; по тая причина намирамъ за най удобно и цѣлесъобразно да се преобразува до сега съществующий десетъкъ въ даждие отъ пари. Главнитѣ начала, които сж положиха въ основанието на проектируемото даждие се заключаватъ въ слѣдующето: за опредѣлението на цѣлата данъчна сума както и на оная, съ която ще се обложи всяко село или община, ще се вземе предъ видъ прихода отъ десетъка за прѣзъ послѣднитѣ три години 1879, 1880 и 1881 и ще се извади средното число отъ тоя приходъ, което и ще виражава въобще окладътъ на цѣлото даждие за текущата 1882 година, вмѣсто десеткътъ, и окладътъ на всяка община или село въ частности.

На основание на тая сметка общата сума на налога ще се въскачи на 10000000 лева, то естъ ще се получи тѣжко толкова, колкото е предвидѣно и въ бюджета за 1882 год., което е и нужно на правителството. Освѣнъ това чрѣзъ новоучреждаемото даждие се унищожаватъ всичкитѣ онѣзи послѣдствия, които проистичаха отъ десеткътъ: властта престава вече да се мѣси въ земледѣлческитѣ занятия на селенетѣ, които отъ сега нататъкъ, като пълни ступани на своятъ трудъ, свободно и безпрепятствено ще си оржтъ, сѣятъ, жънжтъ, и вършатъ, тѣй щото по тоя начинъ се дава громаденъ потикъ на развитието и на напредъкътъ на земледѣлието; празнитѣ и неработенитѣ земи ще се разоржтъ и посѣятъ, ако не отъ самитѣ притѣжатели, то отъ онѣзи, които сж въ състояние да ги взематъ подъ аренда, сирѣчь, отъ наематели. Независимо отъ това, опредѣленъ въ пари на основание десетинний сборъ прѣзъ 1879, 1880 и 1881 год. предлагаемий данъкъ ще бѣде по размѣртъ си твърдъ умѣренъ, вслѣдствие което всякой земледѣлецъ ще плати по малко въ обща сложностъ отъ колкото е плащаль прѣзъ тритѣ горѣпоименовани години, по тая проста причина че средното число се извадиха отъ двѣ години неурожайни и една урожайна и второ, защото скотоводството отъ година на година се развива, както и количеството на посѣвитѣ се увеличава постоянно.

На основание всичкото до тука изложено, имамъ честь да представя на Ваше Височество законопроектъ за преобразованието десеткътъ въ даждия отъ пари, разгледанъ и одобренъ отъ Държавний Съвѣтъ, съ покорнѣйша молба да благоволите да го утвърдите чрѣзъ подписването на тука приложеный указъ.

Смѣъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ слуга и вѣренъ подданикъ.

Министръ на Финанситѣ: Георгъ К. Желѣзковичъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Възване*)

Отъ Комитета при централната комиссия ръководяща дѣлото по въздигането Катедрална Църква „Св. Александръ Невски“ въ гр. София.

Братя Българе!

Всеки отъ насъ сега знае, че нашия Български народъ въ едно време е билъ многоброенъ народъ, ималъ е силно и славно царство; но по неиспитанитѣ Божии съдби, това наше нѣкога славно царство се унищожиха, нашия многоброенъ и знаменитъ народъ се пороби, нашитѣ крѣпки градове се разрошиха, нашитѣ сватини се потъпкаха и дебела и непроницаема завѣса покри нашето народно съществуване. Въ единъ почти 5 вѣка дълъгъ периодъ, когато въ свободния християнски свѣтъ се устрояваха царства, развиваше се и цвѣтѣше науката, народитѣ се просвѣтѣваха и градѣха нравственното и вещественното си благосъстояние, тогава нашия народъ лежеше въ тъмнина и смъртна сѣнка, задушенъ, съсипанъ и затуленъ отъ всека животворяща лъча на свѣтлината. Подпадналъ подъ двойно робство, политическо и духовно, подвъргнатъ на тѣжки и безпримѣрни испитания отъ немилостиви и жестокосерди вражески сили, които се стрѣмяха, едни, да отнематъ съвършено народното му самосъзнание, други, да отнематъ языка му и да го претопятъ въ друга народност, трети пакъ, да го отклонятъ отъ свящото Христово православно учение, нашия народъ не се подаде, а непоколебимо устоя срѣщо всичкитѣ тия угрожающа испитания. Силата съ която ги преодолѣ и осуети всичкитѣ убийствени покушения върху неговия народенъ животъ се състояше въ твърдото пазене на святата си праотеческа вѣра. Въ нея той черпеше вдъхновение и подкрѣпление, тя го утвърдяваше въ надеждата, че спасителната нейна сила най-послѣ ще въсторжествува, и оковитѣ на двойното робство ще паднатъ. Притиснатъ отъ всекадѣ, нашия народъ се събираше въ подземни черквици, въ затулени отъ вражеско око священни мѣста и манастири; тамъ той свободно подигаше съзвонитѣ си очи къмъ небския Отець и Го молеше за милость и избавление.

Богъ забрави нашия народъ, Той услыша молбата му. Кръвта на убиванитѣ и бѣсенитѣ наши братя викаше къмъ небето за правосъдие, и Богъ се преклони на милость. Той съ Всемогъщата Си Дѣсница укрѣпяваше оная държава, въ която живѣе едноврѣния и едноплеменния намъ Русски народъ, и го приготвяше да го направи орждие на Своето Провидение, за нашето избавление. Поглѣдитѣ на дѣдитѣ и бацитѣ ни се обърнаха къмъ тая Богохранима държава, къмъ благочестивитѣ нейни царѣ и къмъ братския намъ Русски народъ. Всеки съ благоговѣние произнасяше имената на дѣда Ивана, или дѣда Никола, и се утвърдяваше въ надѣждата си, че отъ тамъ ще ни бѣде спасението. Съ разширяванието си и укрѣпяването си Свята Майка Руссия отвори любвеобилнитѣ си обятия, и не малко Български синове получиха тамъ даромъ образованието си, и се върнаха въ отечеството си, та подпалиха искрата на народното самосъзнание и подкрѣпиха братията си въ борбата имъ за съхранението на праотеческата вѣра и языкъ. Едничката тая наша благодѣтелка — Руссия, въ лицето на своитѣ благочестиви монарси, не само че много пжти е подигала гласътъ си къмъ Европейскитѣ Християнски сили, да подбуди състраданието имъ къмъ нашитѣ мъки и неволи и да иска съвокупното имъ дѣйствието за премахването на несносното наше робство; но е и проливала драгоценна кръва на любезнитѣ си синове за нашето освобождение. Най-послѣ, Благодѣтелиѣйшия отъ Християнскитѣ самодържци, въ Бозѣ почившия Императоръ Александръ Николаевичъ II. и незабвенния за насъ и за братския намъ Русски народъ

*) Височайше учрежденый Комитета при Централната Комиссия по въздигането Катедрална църква св. Александръ Невский въ г. София е издалъ една брошура, въ която напърво мѣсто стои Височайшата прокламация на Негово Височество любимий ни Господарь отъ 19-й февруарий 1881 година. Но тѣй като тая прокламация е вече обнародвана въ 13 брой отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ презъ мѣсяцъ 1881 година и е извѣстна на читателитѣ, тови нжтъ се изостави и обнародва се другата частъ отъ тая брошура за всеобщо знание.

Царь-Освободитель, побуденъ отъ благоутробно чувство и състрадание, съ кръпка въра въ помощта на Всемогъщата Божия Дъсеница, поведе върнитъ и храбритъ си синове, прѣмина съ тѣхъ широки моря и рѣки, — непреходими гори и планини, пролѣ толкозъ драгоцѣнна кръвъ, жъртвова безбройни блага, и така, свято негово освободително дѣло се увѣнча съ пълна сполука. Вѣковния нашъ врагъ и мжчитель се порази, вѣстържествува Кръстътъ надъ полумѣсецътъ, строшиха се оковитъ на робството, и нашия народъ се роди отъ ново и се яви на бѣлъ свѣтъ.

Народъ, който знае що е свобода, знае да почита освободителитъ си — да оцѣнява принесенитъ за свободата му искупителни жертви, той е и достоенъ за нея. Безъ двоумѣние можемъ да кажемъ, че нашия народъ е глѣбоко проникнатъ отъ това благородно чувство. Той ожидаваше освобождението си отъ своята по племе и въра сестра Руссия, отъ нея го и получи. Всѣки Българинъ знае сега кому дължи свободата си. Името на Царя-Освободителя и на братушкитъ Русси се споменува съ благоговѣние въ всѣки Български домъ. Името на Царя-Освободителя е станало священо на всѣки Българинъ; то ще се предава отъ бащи на синове и внуци, като най скъпоцѣнно наслѣдие отъ родъ въ родъ до вѣка.

Глѣбоко проникнатъ отъ чувство на горѣща благодарностъ и признателностъ къмъ освободителитъ си, за получената чрезъ тѣхъ свобода, нашия народъ чрезъ представителитъ си въ първото Народно Учредително Събрание въ Търново единодушно и единогласно заяви, че трѣбва да покаже и вещественъ знакъ на тая си благодарностъ, да направи паметникъ, който краснорѣчиво да посочва на грядущитъ поколения, да имъ напомнюва великото дѣло на нашитъ освободители, и съ туй да увѣковѣчи и неизмѣнно да съхрани нашата къмъ тѣхъ признателностъ. За осъществлението на това народно желание, представителитъ намѣриха за най-цѣлесходно, да се въздигне въ столицата на нашето отечество единъ великолѣпенъ храмъ въ името на **Св. Александръ Невский**.

Святитъ Александръ Невский е онзи Християнски Русски герой, който прѣзъ живота си се е борилъ и побѣждалъ враговетъ на Руссия и на Святото православие, и когото Богъ подиръ смъртта е прославилъ съ благодатна дарба на чудодѣйствия. Святитъ негови останки днесъ се намиратъ въ столицата на Руската държава, тѣ сж пренесени тамъ отъ знаменития Руски самодържецъ и преобразователь Петръ Великий. Св. Александръ Невский се слави и почита за патронъ и покровитель, както на царствующия градъ, тѣй и на цѣлата Руска империя.

Въ старо време приснопамятнитъ наши царь-братья, Петръ и Асѣнъ, прѣди да вдигнатъ знамето на освобождението ни отъ Гръцитъ, въздигнаха въ старата Българска

столица Търново храмъ на Св. Великомжченикъ Димитрий Солунский. Както тогава съ тоя храмъ се свързваше историята на нашето освобождение, така и сега, съ въздиганieto храма въ България въ името на Св. Александръ Невский, се свързва историята на освобожденото ни отечество съ тая на освободителката ни Руссия. Съ посвѣтването на тоя храмъ въ името на тоя святитъ, ние освѣтвяваме паметта и името на тезоименния неговъ славенъ приемникъ и нашъ Царь-Освободитель Александръ II. Св. Александръ Невский става и нашъ патронъ и покровитель, неговото достославно име ще свързва на вѣчно време съ неразривна свързка Руссия съ България, Петербургъ съ София. Въ тоя Св. Храмъ ще се възнасятъ къмъ Бога молитвитъ на благодарния Български народъ, за успокоението душата на блаженнопочившия Царь-Освободитель и на всичкитъ наши братя Русси, които пролѣха драгоцѣнната си кръвъ за нашето освобождение. Да, велико и многозначенателно значение има за насъ тоя Храмъ; той ще бѣде центростремителната сила, която ще превлича Българския народъ къмъ съединение, той ще бѣде най-священното мѣсто на всѣки истински Българинъ.

Избранникътъ на Българския народъ, Негово Височество любимий нашъ Князь **Александръ I**, призванъ отъ Божието провидение да наслѣди престола на славнитъ Български царь: Симеона, Самуила и Асѣнъовцитъ, който и самъ лично взе участие въ дѣлото на нашето освобождение, като сподѣля на пълно благодарнитъ чувства на любимия си народъ, взе въ внимание горѣщото му желание, исказано отъ представителитъ му за въздиганieto на тоя священъ паметникъ, и съ най-благочестиво усърдие взема върху си грижата за изпълнението на това общенародно желание. Негово Височество се обърна съ възванието си къмъ Боговъвѣрния му Български народъ и го приканва да принесе помощитъ си за това свято дѣло. Съ това си Височайше възвание нашия любимъ Господаръ апелира на патриотическитъ, и тѣй тържественно исказанитъ благодарни чувства на всѣки Българинъ, като е на пълно увѣренъ, че всяка Българска душа дълбоко ще се покърти, всяка страсть ще замълчи, всѣко сърдце ще се смѣгчи и всѣки съ готовностъ ще се притече да даде лептата си, за по-скорото въздиганieto на священния този храмъ и за благомѣпното негово украшение.

Ржководенъето и грижата за събиранъето помощитъ и пожертвованията по Височайша заповѣдъ се възложи върху насъ. Съзнаваме, че работата е громадна и се изисква усиленъ трудъ, но като се основаваме на това, че народа ни живо усѣща необходимостта за неотложното въздиганъето на тоя священъ паметникъ, ние на драго сърдце се рѣшихме да посвѣтимъ слабитъ си сили, за изпълнението на Височайшата воля и да послужимъ на народа си въ това Богоугодно дѣло.

БАЛАНСЪ

НА

Българската Народна Банка прѣзъ мѣсецитъ априлий, май и юний 1881 година.

| № по рѣдъ | А К Т И В Ъ | | | | | | П а с с и в њ | | | | | | | |
|-----------|------------------------|-----------|------|-----------|------|-----------|---------------|------------------------|-----------|-----|-----------|-----|-----------|----|
| | Априль | | Май | | Юний | | Априль | | Май | | Юний | | | |
| | лева | ст. | лева | ст. | лева | ст. | лева | ст. | лева | ст. | лева | ст. | | |
| 1 | Кассата | 6,402,664 | 85 | 5,636,689 | 81 | 5,027,868 | 82 | Основний капиталъ . . | 1,853,195 | 94 | 1,853,195 | 94 | 1,853,195 | 94 |
| 2 | Шконтирани полици . . | 159,771 | 70 | 205,174 | 70 | 221,228 | 70 | Запасний капиталъ . . | 202,301 | 80 | 202,301 | 80 | 202,301 | 80 |
| 3 | Заеми подъ залогъ . . | 130,738 | — | 170,047 | 60 | 174,324 | 10 | Правителствени фондове | 4,448,122 | 39 | 2,657,169 | 11 | 2,258,201 | 35 |
| 4 | Заеми на Землед. касси | 658,178 | 60 | 663,076 | 28 | 663,076 | 28 | Римесъ и Трати | 712,929 | 23 | 330,312 | — | 108,800 | 60 |
| 5 | Смѣтка съ банкитъ . . | 549,603 | 40 | 468,940 | 64 | 1,593,761 | 70 | Текущи смѣтки | 688,321 | 70 | 2,093,250 | 42 | 3,203,724 | 05 |
| 6 | Разноски | 14,476 | 84 | 17,464 | 42 | 22,865 | 85 | Проценти отъ операции | 32,524 | 70 | 37,895 | — | 46,656 | 17 |
| 7 | Влагалището | 458,585 | 30 | 472,993 | — | 466,780 | — | Влогове | 42,827 | 32 | 52,058 | 87 | 30,245 | 54 |
| 8 | Преходящи сумми . . | 64,789 | 69 | 64,789 | 69 | | | Влогове за пазение . . | 458,585 | 30 | 472,993 | — | 466,780 | |
| | Всичко | 8,438,808 | 38 | 7,699,176 | 14 | 8,169,905 | 45 | Всичко | 8,438,808 | 38 | 7,699,176 | 14 | 8,169,905 | 45 |

Началникъ на Отдѣлението при Министерството на Финанситъ **Г. П. Шойлековъ**.

Братя Българе!

Като вѣрваме въ вашата християнска ревност и бла-
честие, съ което винаги сте се отличавали въ подобни
дѣла, ние се обръщаме съ настоящето си къмъ васъ стари
и млади, богати и сиромаси, малки и голѣми, къмъ всички
васъ гдѣто и да живѣете вие, и братски ви поканваме, да
се притечете и съ ревностно усърдие и готовност да при-
несете щедро помощитѣ си. Като вѣрваме че всѣки Бъла-
ринъ се счита длъженъ да отдаде данокътъ на благода-
рението си, надѣваме се, че всѣки ще се счита днесъ за
честитъ, дѣто му се е падналъ такъвъ наврѣмененъ и бла-
гоприятенъ случай, да принесе лептата си за това досто-
похвално и свято дѣло. Нѣма по-сгоденъ случай отъ този,
въ който вие ще покажете най-краснорѣчиво предъ цѣлъ
свѣтъ, че знаете да оцѣнявате достойно полученитѣ бла-
годѣяния. За насъ ще бѣде най-голѣма награда, като ви-
димъ, че нашия братски гласъ намѣри въ сърдцата ви
съчувствителенъ отзивъ.

София 1882 година мѣсець юний първий день.

Временний Предсѣдатель: Икономъ П. Тодоръ.

| | | |
|--------------------|---|---------------|
| Членове: | { | Д. Д. Агура. |
| | | Д. Храновъ. |
| | | А. Ивановъ. |
| | | Я. Трудненко. |
| Членове Секретари: | { | П. Вълковъ. |
| | | С. Теневъ. |
| Членъ Кассиеръ: | | А. Войниковъ. |

И Н С Т Р У К Ц И И

за съставяние комисии и за събиране доброволни пожертвования, за
катедралната Църква „Св. Александръ Невский“ въ гр. София.

1. Въ всяко окръжие на Княжеството се съставятъ
окръжни и общински комисии, които стоятъ въ право
сношение съ комитетътъ.

2. Окръжнитѣ комисии състоятъ отъ окръжниятъ
управитель, Митрополитътъ или неговийтъ намѣстникъ и
предсѣдательтъ на окръжния свѣтъ.

Забѣлѣжка. Горѣпомѣнатитѣ могатъ да приканятъ за чле-
нове и други лица по свое усмотрение.

3. Въ окръжнитѣ комисии предсѣдателствува окръжния
управитель, а въ общинскитѣ — кметътъ.

4. Общинскитѣ комисии се съставятъ въ всякой градъ
и село. Общинскитѣ комисии иматъ за членове кметътъ,
околийскитѣ началникъ, гдѣто има такъвъ, икономъ или
енорийскитѣ священникъ, церковнийтъ епитропъ, а въ
селата и учителътъ.

5. Въ голѣмитѣ градове, за по успѣшно дѣйстви-
е комисии, по свое усмотрение, могатъ да образуватъ
особни клонове, които дѣйствуватъ отъ името на комис-
сията при която се учредяватъ и представятъ отчетъ за
дѣятелността си на тая послѣдняя.

6. Окръжнитѣ комисии сж длъжни да уплътватъ и
подбуждатъ общинскитѣ комисии за по успѣшно съби-
ране помощитѣ, да контролиратъ дѣлата и отчетността
имъ и да се грижатъ за благовременното препращане отъ
комисии, събранитѣ пожертвования въ Народната Банка.

7. Градскитѣ и селски общински комисии събиратъ
помощи и ги прѣпращатъ въ Народната Банка, за смѣтка
на комитета, въ името на когото Банката издава записъ.
Въ замѣнъ на този записъ комитета издава на комисии, въ
своя квитанция, завѣрена съ подписътъ на предсѣдательтъ
и касиерътъ и скрѣпена съ печатътъ на комитетътъ. Дѣй-
ствията и смѣткитѣ на общинскитѣ комисии се намиратъ
подъ контролтъ на окръжнитѣ комисии.

8. Окръжнитѣ и общински комисии се грижатъ щото
въ всяка църква да се държи особна запечатана котия, въ
която да се събиратъ пожертвования исклучително за този
храмъ.

9. Помощи и пожертвования въ каквото и да състоятъ,
приематъ се само отъ Българе.

10. Помощитѣ и пожертвованията могатъ да бждатъ
въ пари, драгоценности, банковъ книжка, старини, покщ-
нина, разни домашни произведения и издѣлия, движими и
недвижими имоти, завѣщания и доходи, строителенъ мате-
риалъ и т. н.

11. Всѣка комисия държи пронумерованна, пронизана
и подпечатана съ печатътъ на окръжното управление книга,
въ която се записва по именно кой какъво е пожертвувалъ.

12. Градскитѣ и селски общински комисии не могатъ
да държатъ у себе повече отъ 500 лѣва, щомъ има събрана
подобна сума, тя се прѣпраща веднага въ Народната
Банка.

13. Слѣдъ истичанието на всѣки два мѣсеца, събра-
нитѣ отъ комисии, разни нѣща, се продаватъ въ мѣс-
тноститѣ, гдѣто сж събирани съ публиченъ търгъ, освѣнъ
недвижимитѣ имоти и строителнийтъ материалъ, ако има
такива, за които всякога трѣбва да се изисква съгласието
на комитетътъ, и получемата слѣдъ продажбата сума,
заедно съ другитѣ парични пожертвования, се прѣпраща
въ Народната Банка.

14. Окръжнитѣ и общински комисии представятъ
слѣдъ истичанието на всѣки два мѣсеца въ комитета от-
четъ за своитѣ дѣйствия и за това което сж събирали.

Тия отчети ще се обнародватъ въ „Държав. Вѣстникъ“.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ 9 юний. Като слѣствие на отговрѣтъ, който въ
понеделникъ министрѣтъ на външнитѣ дѣла бѣше далъ на посланницитѣ
относително конференцията, Портата днесъ предаде чрезъ телеграфа
до своитѣ представители циркуляръ, въ който отъ като повтаря
аргументитѣ на циркуляра си отъ 3 юний, казва: Дервишъ паша
благополучно слѣдва миссията си, порядъка въ Египетъ е въдворенъ,
довѣрието се възражда наново и сполуката на Дервишъ паша е не-
съмнѣнна. Прочее Портата въ общеевропейскитѣ интересъ настоява
на ненужността и предвременността на конференцията, която
освѣнъ дѣто щѣше да е противна на интереситѣ на империята, но
щѣше да е отъ естество да парализиратъ усилията на Дервишъ
паша. Портата прибавя че ако се усѣти нужда за преговори, тѣ
могатъ да станатъ между силитѣ и Портата безъ конференция.

Лондонъ 10 юний. Times казва че се открило едно приобѣжище
на нихилиститѣ въ Василевскитѣ островъ въ Петербургъ. Станжли
40 арестувания.

Daily-news казва че наставленията, дадени на Лорда Дюффе-
рини за конференцията се състоятъ въ запазването правата на
Тевфикъ паша, увардването свободата на Египетъ и съхранението
на международнитѣ задължения.

Александрия 10 юний. Анкетната комиссия по събитията на
30 май ще се състои отъ деветина европейци и деветина туземци,
предсѣдателствувана отъ министра на финанситѣ.

Цариградъ 9 юний. Между дипломатическитѣ кръгове се вѣр-
ва за възможно, че посланницитѣ ще държатъ само едно събрание
на 10/22 юния; тѣ като основанията за конференцията сж се измѣнили
въ слѣствие на Портиното отказване да земе участие въ нея, нѣщо
което щяло да предизвика нови преговори между силитѣ, преговори
които щяли да станатъ още нуждни чрезъ единъ дипломатически
инцидентъ, происходящъ отъ едно недоразумѣние върху една ско-
рошна декларация отъ Портата, касателно конференцията.

Слуховетѣ за нѣкаква си Англо-Турска конвенция за окупи-
ранье отъ Англия Суезскитѣ каналъ се опровергаватъ.

Берлинъ 10 юний. Г. Бисмаркъ, като отговарялъ на забѣлѣж-
китѣ отъ турскитѣ посланникъ, заявилъ, че си нѣма мѣстото да се от-
ложи конференцията.

Бѣлградъ 10 юний. Единъ кралевскитѣ указъ упълномощява
министра на вътрѣшнитѣ дѣла да предложи въ скупщината единъ
законопроектъ, стѣсняющъ свободата на печата.

Парижъ 10 юний. Въ депутатската камара г. Фрейсине каза:
Англия и Франция сж дали инструкции да се опредѣлятъ ос-
новитѣ на конференцията въ да въстанови респективнитѣ права на
Хедивѣтъ и Султана и да почита фирманитѣ и международнитѣ
задължения. Съ никой други предметъ конференцията нѣма да се
занимая. Силитѣ сж подписали единъ протоколъ на безинтересностъ,
съ който тѣ си забраняватъ да трѣсятъ каквато и да е вигода вънъ
отъ основанията на конференцията.

Френското правителство, прибавя г. Фрейсине, не е отстѣпило
никаква частъ отъ своята независимостъ и ако, противъ всяко ожи-
данье, правителството се намѣрише предъ едно рѣшение, противно
на достолѣпие то, то ще земе отново своята свобода на дѣйствие.
Но то е убѣдено че съгласието ще се удържи.

Алжиръ 20 юний. Арабитѣ въ Фигюгъ испаднжли въ бѣд-
ность въ слѣствие на пограничаната обсада, искатъ да захванатъ от-
ново тръговията си съ Алжиръ. Спокойствието на Марокската гра-
ница е сжщо оздравено.

Александрия 10 юний. Въ една депеша Султана исказва сво-
ето заволение отъ поведението на Дервишъ паша и го моли да по-
кани Араби паша да отиде въ Цариградъ преди първото засѣдание
на конференцията.

Вѣрва се че Араби паша ще откаже.

Отъ Министерството на Финанситѣ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 12976.

Въ допълнение на обнародваното обявление въ 33 и 34 броеве на Държавенъ Вѣстникъ, Министерството на Финанситѣ извѣстява, че търга по направата здание за Кюстендилското окръжно ковчезничество ще стане повторно на 15 того юния, понеже на 1 миналий май не се е представилъ ни единъ конкурентъ.

София, 5 юний 1882 година.

Главенъ Секретарь: Ст. Парушевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 13008.

Министерството на Финанситѣ увѣдомява почитаемата публика че на 21 того юния въ 11 часа преди пладнѣ ще се произведе въ Руссенското окръжно ковчезничество търгъ съ намаляване, за постройка помѣщение на окръжното ковчезничество въ сѣщия градъ.

Постройката на това ковчезничество е пресмѣтната на сумма 22369 лва и 33 стот. двадесетъ двѣ хиляди триста шестдесетъ деветъ лева и тридесетъ три стотинки.

Желающитѣ да участвуватъ въ търга трѣбва да внесатъ въ нѣкое ковчезничество залогъ 10% отъ проектираната сумма и да представятъ намаляванията си заедно съ квитанцията отъ ковчезничеството въ запечатани конверта. Подробности могатъ да се узнаватъ въ поменжтото окръжно управление.

София, 5 юний 1882 год.

Главенъ Секретарь: Ст. Парушевъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 975.

Назначения за 15 м. май търгъ по продажбата на двата потънали срѣщу гр. Руссе параходи се отлага за 25 т. юний.

София, 7 юний 1882 год.

3—3

Софийскій окр. упр. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1188.

Софийскій окръжний управителенъ свѣтъ извѣстява за знание на интересующитѣ се, че на 21 того ще се произведе въ градското отбщинско управление въ Самоковъ явенъ публиченъ търгъ за продажбата на събранный отъ десетъкъ на общественитѣ гори дървенъ материалъ въ г. Самоковъ.

Желающитѣ да се търгуватъ, трѣбва да се яватъ въ горѣказанный день на означеното мѣсто.

г. София 10 юний 1882 год.

Предсѣдатель: С. п. Величковъ.

Секретарь: Г. В. Раиновъ.

1—(761)—1

Отъ Видинскій прокуроръ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 263.

Отъ Видинската окръжна тюрма на 15-й срѣщо 16-й априлий т. г. сж избѣгнали слѣдующитѣ арестанти:

1-о Рустемъ Мехмедовъ отъ село Кестане Ески-Джумайско окръжие, турчинъ на 43 години, ржстъ високъ и пълень, лице пълно, носъ обикновенъ, мустаки сури, вѣждитѣ брадата и косата му малко жълти, особени бѣлѣзи нѣма;

2-о Мехмедъ Капсъзъ отъ село Акмехмедикой, турчинъ, на 45 години, ржстъ високъ, очи сиви, мустаки жълти, брада и коса на главата нѣма, на дѣсната страна на гърдитѣ има бѣлѣгъ отъ куршумъ; и

3-о Кара Юнузъ отъ село Карагюзлери, турчинъ на 45 години, ржстъ срѣденъ, лицето испито слабо, очи чирни, носъ прави-

лень, косата мустакитъ и брадата му сж черни, други бѣлѣзи нѣма.

За улавянието и препащанието имъ въ Видинската тюрма, се умоляватъ всичкитѣ граждански и военни власти, а частнитѣ лица, които би знаели сегашното имъ мѣстопребивание, се задължаватъ подъ страхъ на наказание предвидено въ чл. 230 отъ „отоманскій наказателенъ кодексъ“, да обадятъ немедленно на мѣстнитѣ административни власти, за преслѣдванието и за хващанieto имъ.

гр. Видинъ май 1882 год.

У. Д. Прокурора: И. С. Хохоръ.

2—(746)—3 Секретарь: Ем. Максимовъ.

Силистренскій окръженъ сждъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1351.

Силистренскій окр. сждъ търси: 1) Мустафа Османовъ, изъ Авдулла, Силистренско окръжие, около 30 годишенъ, ржстъ високъ, лице умерѣно, очи и мустаки кестаниени, занятие неопредѣленно; 2) Мустафа Хасанъ Белберъ, тоже изъ Авдулла, около 25 годишенъ, ржстъ срѣденъ, пълень, лице пълно, очи жълти, мустаки малки възриси, занятие бюрекция и белберинъ; 3) Салимъ Арапъ Хасановъ, изъ г. Силистра, черенъ около 21 годишенъ, пайтонджия, ржстъ високъ пълень, очи черни, лице дългнесто, мустаки чърни малки; 4) Салимъ Мустафа изъ Ломъ, жителъ изъ г. Руссе, около 21 годишенъ, ржстъ срѣденъ, мустаки малки, лице чърнаво, очи кестаниени; 5) Гафаръ Мустафа, около 25 годишенъ, турчинъ, каикчия, изъ градъ Силистра, ржстъ срѣденъ, лице умѣренно, мустаки срѣдни и кестаниени; 6) Али Ахмедъ Пжтржкж, изъ г. Силистра, около 30 годишенъ, ржстъ срѣденъ очи чърни носъ умѣренъ коса чърна, занятие неопредѣленно и 7) Мехмедъ отчество неизвѣстно, Татаринъ, около 20 годишенъ, ржстъ срѣденъ и тънакъ, очи черни, мустаки съвѣсмъ малки, лице сипанчево мургаво (монголско), горнята му устна свита и жбитѣ му отъ горнята челюсть се виждатъ, носъ смазанъ съ бѣлѣзи отъ сипаница и говори изъ носа си. За да испита въ качество обвиняеми въ кражби и обири извършени отъ тѣхъ съдружно, първитѣ шестина били затворени въ Силистренската полиция арестъ, отъ гдѣто избѣгали на 12-ий срѣщу 13-ий май т. г. презъ ношъта, а послѣдний избѣгаль прѣди да се потърси. За това всѣкой, знающъ за тѣхното мѣстопребивание, обяванъ е, съгласно 851 ст. послѣдня алинея отъ Времен. Сжд. Правила, да ги яви на надлѣжнитѣ полиц. власти, които се умоляватъ немедленно да ги представятъ въ тоя сждъ.

Предсѣдатель: Г. Велчевъ.

Секретарь: П. И. Айдемирски.

1—(747)—1

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1402.

Силистренскій окръженъ сждъ на основание ст. 850 отъ Временитѣ Сждебни Правила, търси: а) Николай Калашата, бивши жителъ изъ село Кемалъ-кьой, Силистрен. окръжие, около 35 годишенъ, Романинъ-Моканинъ, поданство неизвѣстно, ржстъ високъ, очи, мустаки и коса чърни, лице сипанчево, по дѣсната страна на лицето има рана отъ ножъ; б) Николай, отчество неизвѣстно, тоже изъ село Кемалъ-кьой, гдѣто се наричалъ малкий Николай, Ромжнецъ-Моканинъ, около 30 годишенъ подданство неизвѣстно, ржстъ нисекъ; очи пжстри. косе безъ мустаки и брада устни напукани отъ мосялъ и в) Вѣлчо Петровъ, изъ село Сарсаниаръ, Тутраканска околия, гдѣто има недвижимо имущество, жененъ съ 4 дѣца, родомъ изъ село Скурцитѣ (Търновско окръжие), около 40 годишенъ, дюлгеринъ, ржстъ срѣденъ, очи сиви, мустаки жълти, брада глади, коса жълто-сива, лице обло, носъ обикновенъ, говори и ходи бърже и на че-

лото има рана отъ ножъ, за да испита въ качество обвиняеми по станалото обийство, въ село Ялж-Чатаджа, Силистренско окръжие, презъ мѣсець мартъ т. г., за това всѣкой знающъ за тѣхното мѣстопребивание, обяванъ е, съгласно 851 ст. послѣдня алинея отъ Временитѣ Сждебни Правила, да ги яви на надлѣжнитѣ полицейски власти, които се умоляватъ немедленно да ги проведатъ въ тоя сждъ.

Предсѣдатель: Г. Вѣлчевъ.

Секретарь: П. Айдемирски.

1—(759)—1

Кюстендилскій сждебенъ приставъ**ЗАПРЕЩЕНИЕ.**

№ 252.

Подписанный сждебенъ приставъ при Кюстендилскій окръженъ сждъ Радомирскій участокъ на основание изпълнениятъ листъ издаденъ отъ Радомирскій мировий сждия на 25-й май т. г. подъ No. 551 и съобразно ст. 431 отъ Временитѣ Сждебни Правила, налагамъ възбрана върху недвижимитѣ имоти на Рустемъ Арнаутъ ж. отъ г. Радомиръ а именно една къща въ сѣщия г. и една нива отъ 40 увр. въ мѣстността „Бѣла-Ума“ за дългътъ му на Иванчо Пейчовъ ж. отъ г. Бѣла-Вода 4324 гр. 3 л. сждебни разноски и 14 л. и 80 ст. за обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ на една призовка както и всички други разноски, които ще послѣдватъ до свършване на дѣлото.

Горѣказаннитѣ имоти съгласно ст. 432 отъ сѣщи правила не подлѣжи на отчуждаване.

г. Радомиръ 5 юний 1882 год.

Сждеб. Приставъ: Ят. Портновъ.

1—(749)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 255.

Подписанный сждебенъ приставъ при Кюстендилскій окръженъ сждъ на Радомирскій участокъ, на основание опредѣлението, издадено отъ Кюстендилскій окръженъ сждъ на 18 май т. г. и съобразно ст. 431 отъ Временитѣ Сждебни Правила, налагамъ възбрана върху чифликътъ, принадлежащъ на Али Яшаръ Бегъ Идризъ Беговъ изъ г. Радомиръ, находящия въ селото Беланица, Радомирска околия, въ обезпечение гражданскій искъ отъ 1820 турски лири, заявенъ отъ Георгий Ивановъ Жаблянскій ж. изъ сѣщия градъ.

Горѣказанный чифликъ съгласно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила не подлѣжи на отчуждаване.

г. Радомиръ 5 юний 1882 год.

Сждеб. Приставъ: Ят. Портновъ.

1—(750)—3

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 256.

До отвѣтникътъ Рустемъ Арнаутъ, ж. отъ г. Радомиръ, днесъ живущъ въ Македония, съобразно ст. 430 отъ Временитѣ Сждебни Правила, призовавамъ да се яви въ канцеларията ми лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ двухъ мѣсеченъ срокъ слѣдъ трикратната публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ настоящата призовка и да заплати на Иванчо Пейчовъ ж. отъ с. Бѣла-Вода, 4324 гр. 3 лва сждебни разноски, 14 л. и 80 ст. за публикуванието въ „Държавенъ Вѣстникъ“ една призовка и всичкитѣ други разноски които ще слѣдватъ до свършване на дѣлото, предвидени въ изпълнителний листъ отъ Радомир. мировий сждия подъ No. 551 както и стойността за обнародване призовката, въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно ст. 431, 433, 443 и 451 отъ сѣщи правила, съ недвижимитѣ имоти а именно; една къща въ г. Радомиръ, една нива отъ 40 увр. въ мѣстността „Бѣла-Ума“.

г. Радомиръ 5 юний 1882 год.

Сждеб. Приставъ: Ят. Портновъ.

1—(748)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 346.

III. Съдебенъ приставъ при Руссенский окр. съдъ Павелъ Ендревский на основание исполнительный листъ издаденъ отъ бивший Разградский окр. съдъ на 17 мартъ 1880 г. и съгласно съ ст. ст. 455, 457, 461, 463 и 465 отъ Врем. Съдеб. Правила, обявява на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трократно обнародване на настоящето ще се продава съ надаване недвижимото имущество на Тахиръ Кель-Бекировъ, находяще се въ г. Разградъ и състояще: отъ една къща, възидана отъ плетъ и калъ съ керемиденъ покривъ, отъ три стаи; при къщата градина отъ около единъ дюлюмъ съ фруктови дръвье. Това имущество не е заложено, и ще се продава по възисканието на Исмаилъ Реджебовъ изъ село Ени-бекчи (Разградско окръжие) за 104 лева и съдебни разноски 9 лева и 70 ст. Продажбата ще се започне отъ първоначалната цѣна 125 лева формалноститѣ относително продаваемото имущество могатъ да се разгледватъ въ канцеларията ми въ г. Разградъ.

Разградъ, 20 май 1882 година.

Съдебенъ приставъ: Ендревский
3—(667)—3**Софийский окръженъ съдъ.****ПРИЗОВКА.**

№. 4121.

Софийский окръженъ съдъ, по гражданско отделение на основание ст. 115 т. 2 отъ Вр. Съдебни Правила, призовава Ивана Рашовичъ изъ гр. София, а по настоящемъ живущъ въ градъ Пловдивъ (Румелия) да се яви въ съдътъ, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, слѣдъ четири мѣсеци отъ денятъ на послѣдното, отъ трократно публикуване на тази призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срѣщу него искъ, отъ Етиенъ Крець, живущъ въ градъ София за четиридесетъ и шестъ полимперияла и триста и тридесетъ лева печалба и разноски.

Въ случай че Иванъ Рашовичъ не се яви на означений день, то съдътъ, ще да постъпи съгласно съ ст. 281 т. 1 отъ Врем. Съдеб. Правила.

Подпредседателъ: Титоровъ.

Секретаръ: Горановъ.

3—(721)—3

Плѣвненский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 139.**

Долуподписанный съдебенъ приставъ на III участъкъ при Плѣвненский окр. съдъ Михаилъ Д. Цанковъ, на основание исполнительный листъ на закритий Никополский окръженъ съдъ, отъ 26-ий май 1880 година подъ №. 422, издаденъ въ полза на Д. Т. Тортомановъ, повѣренникъ на Мехмедаа Дерменджи Зааде отъ г. Никополь, срѣщу Мечкалъ Халилъ Мехмедовъ отъ сѣщия градъ, за 1013 лева 73 ст., и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временитѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ два мѣсеца подиръ трократно обнародване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и въ продължение на 61 день, ще продавамъ въ г. Плѣвненъ съ надаване недвижимото имущество на отвѣтника Мечкалъ Халилъ Мехмедовъ, състояще отъ една половина бранище, находяще се въ мѣрлата на селото Муселиево (Никополска околия), отъ около 90 дюлюма, при съсѣдитѣ: отъ една страна пѣтъ, нарѣченъ Никополский, отъ друга — пасбище на село Джурно, отъ трета гората — на Мумджу Афъзъ и отъ четвърта — Татарскитѣ къщи, надаванието на което бранище ще почне отъ 3,000 гроша. Желаящитѣ да надаватъ, могатъ да раз-

глеждатъ формалноститѣ по настоящата продажба, въ канцеларията ми въ г. Плѣвненъ, отъ часа 8 до 12 предъ пладнѣ и отъ 2 до 6 послѣ пладнѣ, освѣнъ неприсѣственнитѣ дни.

Плѣвненъ, 4 юний 1882 година.

Съдебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.
3—(740)—3**Ловчанский мировий съдия.****ПРИЗОВКА.**

№. 861.

Долуподписанный чрѣзъ настоящата си призовка на основание ст. 115 п. 2 отъ Временитѣ Съдебни Правила, призовава Гебе Сали Терзи жителъ отъ гр. Ловечъ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ земликъ тамъ, да се яви въ Ловчанското мирово сѣдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно до четири мѣсеца отъ трократно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявениятъ срѣщу него искъ отъ Мехмедъ Доводжиевъ изъ гр. Ловечъ за 1955 гроша.

Въ случай на неявяванието му мировий съдия, ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство. 2 день юний 1882 година.

Мировий съдия: П. Серевъ.

Секретаръ: Хр. Ц. Каролевъ.

3—(739)—3

Златишкий мировий съдия.**ПРИЗОВКА №. 1144.**

Златишкий мировий съдия, на основание 115 ст. п. 2 отъ Временитѣ Съдебни Правила, призовава турчина Мехмедъ Х. Сулюмановъ, бивший жителъ отъ с. Мирково Златишка околия, а сега живущъ въ г. Драма (въ Турско) да се яви самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на съдътъ послѣ четири мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на обнародванието на настоящата първа и послѣдна призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявениятъ върху му искъ 1155 (хиляда сто и петдесетъ и петъ) гроша въ лира турска отъ 105 гр. заедно съ лихвата имъ отъ Сулюманъ Кондуреджи отъ Златица.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постъпи съгласно съ 115 и 116 ст. ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Златица 1 юний 1882 год.

Мировий съдия: Т. Неновъ.

Секретаръ: К. Цановъ.

3—(734)—3

ПРИЗОВКА №. 1148.

Златишкий мировий съдия, на основание 115 ст. п. 2-й на Временитѣ Съдебни Правила, призовава турцитѣ, Алиа, Скендеръ, Ахмедъ и Рахимъ Мемшинови, бивши жители на г. Пирдопъ, Златишка околия, а сега живущи въ Ени къой (Едренски окръгъ) да се явятъ сами или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на съдътъ, послѣ четири мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на обнародванието на настоящата първа и послѣдна призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговорятъ на искътъ предявенъ върху имъ отъ Филипъ Недковъ, Доко Станчовъ и Х. Димитровъ Х. Петровъ отъ Пирдопъ за издаване актъ на една чаркчиска одая, находяща се въ Пирдопъ надъ „Пазарский пѣтъ“.

Въ случай на неявяване, съдията ще постъпи съгласно 115 и 116 ст. ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Златица 1 юний 1882 год.

Мировий съдия: Т. Неновъ.

Секретаръ: К. Цановъ.

3—(735)—3

ПРИЗОВКА №. 861.

Златишкий мировий съдия, на основание 115 ст. п. 2-й на Временитѣ Съдебни Правила, призовава турчина Чолакъ Юсинъ бивший жителъ отъ г. Мирково, Златишка околия, а сега живущъ въ Цариградъ, да се яви самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на съдътъ послѣ четири мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на обнародванието на настоящата първа и послѣдна призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на предявениятъ върху му искъ 4650 (четири хиляди шестстотинъ и петдесетъ) гроша отъ Сава Радовъ отъ с. Буново, Злат. околия.

Въ случай на неявяване, съдията ще постъпи съ дѣлото съгласно ст 115 и 116 ст. ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Златица 1 юний 1882 год.

Мировий съдия: Т. Неновъ.

Секретаръ: К. Цановъ.

1—(733)—3

Плѣвненский мировий съдия**ПРИЗОВКА №. 2038.**

Съ основание на 115 ст. пунктъ II отъ Временитѣ Съдебни Правила, призовава се да се яви въ Плѣвненското мирово сѣдилище въ срокъ четири мѣсеченъ отъ денятъ на послѣдното трократно обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ бивший Плѣвненски жителъ Али Абдиолу Бейоглу; сега живущъ въ Турция, гр. Измиръ, за да отговори противъ предявениятъ срѣщу него искъ отъ Плѣвненския жителъ Петко Н. Пѣвовъ за 1884³/₄ гроша, лира турска отъ 105 гроша.

Въ противность че се не яви призованиятъ, дѣлото ще се разгледва задочно, съгласно 115 и 116 ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий Съдия: П. Мустаковъ.

Секретаръ: Хр. Бурджовъ.

1—(741)—3

ПРИЗОВКА №. 2039.

Съ основание на 115 ст. пунктъ II отъ Временитѣ Съдебни Правила, призовава се да се яви въ Плѣвненското мирово сѣдилище бившийтъ Плѣвненский жителъ Асанъ Рогозарооглу, за сега живущъ въ селото Ключукъ-Мурса Енедженски окръгъ, Македония; въ срокъ четири мѣсеченъ отъ денятъ на послѣдното трократно обнародване настоящата призовка, въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори противъ предявениятъ срѣщу него искъ за 250 гроша съ записъ, отъ Плѣвненский жителъ Пено Геновъ.

Въ противность че призованиятъ се не яви на озакоенныйтъ срокъ, дѣлото ще се разгледва задочно съгласно 115 и 116 ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий Съдия: П. Мустаковъ.

Секретаръ: Хр. Бурджовъ.

1—(742)—3

ОБЯВЛЕНИЕ №. 1780.

Търновский окръженъ съдъ, съ настоящето обявява за знание на всички ония лица, пострадавши и обвиняеми оправдани, които иматъ въ тоя съдъ задържани вѣщественни доказателства по уголовни дѣла, които се вече свършени, да се явятъ въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законни повѣренници, или же въ случай на смъртъ, тѣхнитѣ наследници, най късно слѣдъ три мѣсеци отъ послѣдното трократно публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да си приематъ задържанитѣ вѣщи; въ противенъ случай, ако не се явятъ до означениятъ горѣ срокъ, вѣщитѣ имъ ще се продаждъ чрезъ публиченъ търгъ за въ полза на казната.

г. Търново 30 май 1882 год.

Председателъ: Д. Казанакли.

Секретаръ: К. Станчовъ.

1—(724)—3

Севлиевский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 108.

Подписаний III-й съдебенъ приставъ, при Севлиевский окръженъ съдъ, на основание изпълнителний листъ, отъ Троянскій мировий съдия подъ No. 736 и съгласно ст. 451, 452, 454, 455, и 456 отъ Врем. Съдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публиченъ търгъ, недвижимитѣ имущества на Найдена Мичювъ, отъ махалата „Княжа“ Троян. око. състоящи отъ слѣдующитѣ: 1) една нива $\frac{3}{4}$ отъ дюлюмъ, и една градина $\frac{1}{4}$ отъ дюлюмъ, въ помѣстието махлата при съсѣди нивята на брата му Петра и на Христа Найденовъ; 2) нива единъ дюлюмъ въ помѣстието „Василевъ“ и $\frac{1}{4}$ отъ дюлюмъ ливада при съсѣди нивата на Тодора Петровъ и рѣката; 3) една кория (4) дюлюма, въ помѣстието „Млакитъ“ при съсѣди ливадата на брата му въ помѣстието махлата при съсѣди отъ олу негово селище, отъ горѣ корията на Тодора Петковъ.

Поменатитѣ имущества не се заложени никому, първоначално се оцѣнени за гроша (2300) двѣ хиляди и триста гроша отъ която цифра и ще се започне наддаването ще се продаватъ за обезпечение искътъ, на Ангела X. Петровъ отъ г. Троянъ, състоящъ отъ (2504) двѣ хиляди и петстотинъ и четири гроша.

Желающитѣ да купятъ поменатитѣ имущества, могатъ да разгледатъ формалноститѣ на продажбата въ канцеларията ми въ г. Троянъ, всѣки день освѣнъ не присѣственитѣ дни.

Троянъ, 31 май 1882 година.

Съдебенъ приставъ Ив. С. Докторовъ.

3-(722)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 109.

Подписаний III-й съдебенъ приставъ при Севлиевский окр. съдъ на основание изпълнителний листъ отъ закрытиятъ Ловчанскій окр. съдъ подъ No. 122 и съгласно ст. 451, 452, 454, 455, и 456 отъ Врем. Съд. Правила, обявявамъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното публикуване насто. въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на Марка Власювъ, жителъ отъ г. Троянъ, а именно: 1) една нива ($2\frac{1}{2}$ дюлюма въ помѣстието „Търсата“ оградена съ камененъ дворъ и по край дворътъ насадена съ дървеса отъ сливи, на брой до (45) и (3) дървета черници. При съсѣди отъ двѣ страни пжтъ, и отъ двѣ съ нивитѣ на Доча Мичювъ и Илия Власювъ; 2) пакъ нива (1) дюлюмъ и $\frac{1}{4}$ въ помѣстието „Попишка“ на около насадена съ 32 дървеса сливи и единъ орѣхъ при съсѣди нивата на Влася Марковъ, Дамияна Петковъ и Долчина; 3) едно лозье (1) дюлюмъ въ помѣстието „Подренно Нивище“ при съсѣди лозята на Банка Петровъ, Дудя Цвѣтковъ, Дочо Марковъ и Маринъ Мичювъ.

Поменатитѣ имущества не се заложени никому, първоначално се оцѣнени за гроша (2400) двѣ хиляди и четиристотинъ, отъ която цифра ще се започне наддаването и ще се продаватъ за обезпечение искътъ на Доча Найденовъ, състоящъ отъ (2790) гр. и съдебни разноски 27 лева и 85 стотинки.

Желающитѣ г-да, да наддаватъ, могатъ да разгледатъ формалноститѣ на продажбата въ канцеларията ми въ г. Троянъ, всѣки день освѣнъ не присѣственитѣ дни.

Троянъ, 31 май 1882 година.

Съдебенъ приставъ Ив. С. Докторовъ.

3-(723)—3

Дърманский мировий съдия.

ПРИЗОВКА.

№ 615.

Аддена Козарский, жителъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия) сега живущъ въ с. Истибанъ (Коченскій окръгъ Македония) на основание чл. 114 и 115 § 2 отъ Временитѣ Съдебни Правила, призовавамъ да се представи предъ повѣренното ми съдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четиримѣсеченъ срокъ, отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения отъ Халилъ и Ахмедъ X. Ахмедови искъ за гр. 460 по записъ.

Въ случай на не явяване ще се постъпи съгласно чл. 115 отъ гражеанското мирово съдопроизводство.

с. Дърманци, 31 май 1882 год.

Мировий съдия: Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3-(727)—3

ПРИЗОВКА

№ 618.

Юсеина Асанъ Козарский, жителъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия), сега живущъ въ с. Истибанъ, Коченскій окръгъ, (Македония) на основание чл. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Съд. Правила, призовавамъ да се представи предъ повѣренното ми съдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четиримѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения отъ Молла Мехмеда отъ с. Торосъ (Дърм. околия) искъ за гр. 550 по записъ.

Въ случай на не явяване ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Дърманци, 31 май 1882 год.

Мировий съдия: Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3-(728)—3

ПРИЗОВКА

№ 619.

Али Асанъ Хусовъ, жителъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия), сега живущъ въ с. Царово, Коченскій окръгъ (Македония) на основание чл. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Съд. Правила, призовавамъ да се представи, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четиримѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения отъ Халилъ и Ахмедъ X. Ахмедови отъ с. Торосъ (Дърманска околия) искъ за гр. 600 по записъ.

Въ случай на не явяване ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Дърманци, 31 май 1882 год.

Мировий съдия: Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3-(729)—3

ПРИЗОВКА

№ 620.

Изворлу Асанъ, жителъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия), сега живущъ въ с. Истибанъ, Коченскій окръгъ (въ Македония), на основание ст. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Съдеб. Правила, призовавамъ да се представи предъ повѣренното ми съдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четиримѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения отъ Халилъ и Ахмедъ X. Ахмедови отъ село Торосъ (Дърманска околия) искъ за гр. 756 по записъ.

Въ случай на неявяване ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Дърманци, 31 май 1882 год.

Мировий съдия: Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3-(730)—3

ПРИЗОВКА.

№ 621.

Асанъ Усовъ, жителъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия), сега живущъ въ г. Кочене (Ескюпскій санджакъ Македония), на основание чл. 114 и 115 § 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовавамъ да се представи предъ повѣренното ми съдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения отъ Халилъ и Ахмедъ X. Ахмедови отъ с. Торосъ (Дърман. околия) искъ за гроша 1368 по записъ.

Въ случай на не явяване ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Дърманци, 31 май 1882 год.

Мировий съдия: Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3-(731)—3

ПРИЗОВКА

№ 622.

Изворлу Мехмедъ, жителъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия), сега живущъ въ с. Царово Коченскій окръгъ (Македония) на основание чл. 114 и 115 отъ Врем. Съд. Правила, призовавамъ да се представи предъ повѣренното ми съдилище, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения отъ Молла Мехмедъ отъ с. Торосъ (Дърманска околия) искъ за гроша 500 по записъ.

Въ случай на не явяване ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Дърманци, 31 май 1882 год.

Мировий съдия: Ивановъ.
Секретарь: Т. Бояджиевъ.

3-(732)—3

Шумненский мировий съдия.

ПРИЗОВКА.

№ 4359.

На основание ст. 115 п. 2-ий отъ Временитѣ Съдебни Правила, призовава Мехмедъ Юсуфовъ, бивший жителъ отъ Илчевата частъ въ г. Шуменъ, сега живущъ въ г. Орта-кьой, Керфетшка областъ, „Турция“, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ залата на Шумненското мирово съдилище, най късно въ четиримѣсеченъ срокъ, отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявения срѣщу него искъ отъ Хасимъ Мехмедовъ, жителъ отъ селото Черенче, Шумненска съдебна околия, настойникъ на сирачетата Ахмедъ, Мехмедъ и Фатме Ибраимови отъ сѣщото село, състоящъ отъ 2100 гроша.

Въ случай на неявяване въ съда, на означений срокъ, ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ съдопроизводството гражданскитѣ дѣла, които се подсаждни на мировитѣ съдъи.

г. Шуменъ 3 юний 1882 год.

Мировий съдия: Г. Зафировъ.
Секретарь: Д. П. Молловъ.

3-(737)—3